

Na téma reprodukční zdraví a plánované rodičovství jsem vedla rozhovor s mužem ve věku 35 let, vysokoškolského vzdělání technického směru. Žije ve společné domácnosti s partnerkou a jejich půlročním synem.

Loni ti bylo 35 let, stal ses otcem. Jak se teď ve své nové životní roli cítíš?

Je to pro mě nová zkušenost. Snažím se to zvládnout a doufám, že se mi to daří. Ne vždy je to jednoduché.

Samozřejmě, pocity jsou různé- štěstí, ale taky velká zodpovědnost do budoucna. Pozoruješ nějakou změnu ve vztahu k partnerce?

Myslím, že nepozoruji žádnou změnu. Pořád ji mám rád.

No a já myslela, jestli po tom, co jsi s ní prožíval těhotenství, a v podstatě i porod, se tvoje city třeba prohloubily? Nebo to nebylo nejlepší období? Obtěžovalo nebo omezovalo tě její těhotenství v něčem? Kdysi byly tvoje názory na těhotné radikální- těhotné se ti zdály ošklivé, změnil jsi názor?

Tak to neumím posoudit, jestli se city prohloubily nebo ne. Jak se určuje hloubka citu??? Na to neumím odpovědět. Jako nejlepší období považuji náš společný začátek vztahu. Ta zamilovanost a nadšení z nových zážitků mi přišly lepší než těhotenství. Jestli mě těhotenství obtěžovalo, to si nemyslím, ale omezovalo určitě. Přestali jsme spolu dělat hodně aktivit, které jsme provozovali předtím. Ale to prostě k tomu patří, to chápu. Můj předchozí radikální názor už není takový ostrý jako předtím, ale že bych těhotné vychvaloval, jak jsou krásné, to říct nemůžu.

Řešíte v současné době antikoncepci? Jakou jste zvolili a proč zrovna tu? Uvažoval jsi někdy o pánské formě antikoncepce? Víš o ní něco? (Nemyslím teď kondom.)Byl bys ochotný vzít na sebe tuto zodpovědnost? Přece jen hormonální antikoncepce je pro ženy zatěžující a může sebou nést i nepříjemné následky pro partnerku.

Ne, teď antikoncepci neřešíme, chceme dalšího potomka. Pánskou antikoncepcí je pro mě jen kondom, o ničem dalším nevím, nebo si snad myslela přerušovaný styk (smích)? To jsem taky párkrát zažil a taky ten stres z toho jak to vlastně bylo a úlevu, když partnerka dostala svou menstruaci jako obvykle!!! Jako konečné řešení mě napadá jen sterilizace.

Za jaké situace bys byl ochotný se k tak definitivní formě antikoncepce rozhodnout?

Uff, tak to je těžká otázka. Snad až už to budu mít všechno za sebou a nebudu chtít mít další potomky. To jsem zatím fakt neřešil. A kdy to bude? Dnes je móda po padesátce se rozvést a najít si partnerku o generaci mladší a založit novou rodinu, samozřejmě i s dítětem. A co když mě to taky chytne☺? Povíme si za 20 let.

A co kondomy. Jaký je tvůj názor na ně? Používal jsi je? Vyhovují, nevyhovují? Proč je nevyužít v trvalém vztahu místo pilulek?

Kondomy mi nevadí, ale je to lepší samozřejmě bez nich a proto bych v trvalém vztahu hledal jiná řešení – opět na straně ženy např. nitroděložní tělíčko.

Existuje i pánská hormonální antikoncepce, ale moc se neujala. Bývá obvyklé nechat raději užívání pilulek na ženách, prý jsou zodpovědnější.

Dík za poučení. Kdyby byla pánská antikoncepce v pivu, bylo by to snazší.....

Ha, ha! To by už lidstvo dávno vymřelo! V této podobě by se jistě muži ujali antikoncepce ochotně! Můžu se teď dotknout citlivějšího tématu? Víím, že početí prvního dítěte jste si plánovali dříve, než se skutečně podařilo. Jak dlouho jste se snažili? Kdy jste začali řešit, že to asi nebude jednoduché? Znervózněli jste?

O první dítě jsme usilovali asi 2 roky. Snažili jsme se být nad věcí, moc si to nepřipouštět, neznervóznět, ale nezdary nás stejně trochu poznamenaly. Už víím, že „vyrobit dítě“ není jednoduché a samozřejmě a daleko víc si vážím toho, že se to povedlo a máme zdravého prcka. Vzpomínám na usazené večery, když se to nepovedlo a na radostně usazené večery, když se to konečně povedlo.

Jaký vliv mělo snažení na sex? Dokázali jste se uvolnit? Objevil se stres z toho, že teď už to musí vyjít?

Nemyslím si, že by nás snažení nějak ovlivnilo, jen se mírně zvýšila frekvence, což nebylo na škodu, alespoň pro mě... Nedokážu si představit sex bez uvolnění, to jsem nikdy nezažil. Prostě to bylo pořád stejně hezké jako obvykle, akorát jsme si potom šeptem říkali, že se to možná už povedlo a spokojeně v objetí usnuli. Nic víc.

To je dobře, možná, kdyby se nedařilo déle. Ale naštěstí, to nebyl váš případ.

Daroval jsi někdy sperma? Přemýšlel jsi třeba na vysoké škole, že by sis tím přivydělal? Vadilo by ti, kdyby po světě běhaly děti s tvou genetickou výbavou? A co kdyby se rozhodla tvoje partnerka darovat vajíčka, byl bys pro, nebo proti?

Sperma jsem nikdy nedaroval, samozřejmě mě to napadlo, že by to mohl být slušný přivýdělek, ale jsou s tím spojená i určitá omezení a tak jsem do toho nešel. Asi by mi nevadilo mít další „umělé“ potomky, stejně tak i u partnerky.

Jaká omezení? To mě pouč.

Vzpomínám si, že člověk musel předstoupit před nějakou komisi, která zkoumala podle vzhledu, vzdělání a psychotestů, zda je vhodný dárce a pak před odběrem měl být pět, nebo sedm dní sexuální půst. Ale nikdy jsem tyto informace neověřoval. Jen jsme to probírali u piva na výšce...

A kdyby ses dostal do situace, že vlastní potomky mít nemůžeš, umělé oplodnění (asistovaná reprodukce) by nebyl problém? A co adopce, šel bys do toho?

Ještě jsem o těch situacích, jak jsi je popsala, tak nepřemýšlel, ale když to mám udělat teď, tak myslím, že nejdůležitější by asi byla dohoda obou partnerů. Osobně bych preferoval umělé oplodnění, přeci jen u té adopce dostaneš hotový „výrobek“, kdežto v případě umělého oplodnění je tam celá nebo alespoň část genetické výbavy partnerů. Ale třeba by to dopadlo úplně jinak a pořídili bychom si pěkného psa☺.

Kolik plánujete s partnerkou potomků a proč?

Abychom se reprodukovali tak plánujeme zatím dva, ale kdo ví, jak to nakonec dopadne. Dva proto, aby si mohli spolu hrát a později chodit na pivo. Asi je to tím, že oba máme sourozence.

Potomky plánujete, máte načteno poměrně dost literatury o péči o děti. Použiju pojem reprodukční zdraví a zeptám se, jestli a jak jste změnilí svůj životní styl před početím?

Životní styl jsme před početím moc měnit nemuseli. Jedli jsme zdravě, sportovali a relaxovali, takže kromě mírného omezení alkoholu žádná změna. Snažili jsme se prostě být v pohodě, nepřipouštět si nějaké starosti a užívat radosti života.

Zodpovědní rodiče. Nedá mi to, abych se nezeptala na potraty. Jaký byl tvůj názor na ně, dejme tomu ve dvaceti a změnil se nějak do dnešní doby?

Můj názor na ně se nezměnil, myslím, že je to hlavně věcí matky. Nechápu však potraty jako finální řešení při neužívání jakékoli antikoncepce, na druhou stranu však rozumím potratům jako konci nechtěného těhotenství po znásilnění, nebo při zjištění závažných vad u dítěte, nebo jiných zdravotních komplikací u matky.

Kdyby se u tebe nebo tvé partnerky objevily nějaké poruchy v sexuální oblasti, kde nebo u koho bys hledal radu?

Google jako první a pak u nějakého doktora☺. Označuje se jako porucha, když partnerka večer nechce???

A chtěla by třeba ráno? Ještě by mě zajímal tvůj názor na sexuální výchovu. Kde si získával informace jako mladistvý? A máš promyšleno, jakým způsobem budou v této oblasti vzdělávány tvé děti? Teď se ve společnosti živě diskutuje o sexuální výchově ve školách. Někteří jsou proti a chtějí tuto oblast ponechat rodině.

Ráno spí, to by asi nechtěla. Jako kluk jsem bral informace o sexu všude, kde se dalo. Od spolužáků a kamarádů nejvíc. Knížku jsem přečetl jen jednu, tu co kolovala po třídě, už si ani nevzpomenu, kterou, ale vím, že snad byla jediná svého druhu. Doma mě rodiče sexuálně nevzdělávali. Jak to bude s mými dětmi zatím ještě nevím, na to mám ještě času dost. Nejsem proti výchově ve škole.

Děkuji za ochotné zodpovězení otázek, přeju úspěšné početí dalších potomků a dlouhý život bez sexuálních poruch!

Není zač a děkuji za přání.